

Młodzieżowa
Agencja
Wydawnicza

RSW

„Prasa-Książka-Ruch”

Lublin

04-028 Warszawa, Aleja Stanów Zjednoczonych 53

SŁOWO Powszechne

ul. Mokotowska 43
00-551 Warszawa

50

12-03-87

214

Narodowe misterium Rydla na lubelskiej scenie

W Teatrze Dramatycznym im. J. Osterwy w Lublinie miała miejsce „niezwykła” premiera. „Anieli śpiewają, a ludzie płaczą” — zatytułował lubelski recenzent relację z tego spektaklu. „Betlejem polskie” Lucjana Rydla w reżyserii Andrzeja Rozhina (od dwóch sezonów dyrektora naczelnego i artystycznego teatru) jest rzeczywiście głębokim przeżyciem i powodem wielu wzruszeń widzów, tłumnie wypełniających co wieczór teatr.

Śpiew i taniec całego zespołu, układy choreograficzne Jacka Tomasika są mocną stroną tego przedstawienia. Trudno wyróżniać poszczególnych wykonawców, gdyż „Betlejem polskie” nie jest dramatem postaci czy postaw indywidualnych. Jest to rzecz o losach zbiorowości, o losach narodu; ważne więc są przede wszystkim sceny grupowe oraz pozostałe elementy inscenizacji, jak: scenografia, kostiumy, muzyka. Scenografia Andrzeja Markowicza jest bogata, strojna, przepięknie kolorowa, można by powiedzieć — operowa, z elementami barokowego czy secesyjnego przepychu, np. w „Scenach Herodowych”. Równie wspaniałe, mieniące się żywymi kolorami i świecidełkami są kostiumy. Andrzej Rozhin oparł się dość wiernie na tekście Rydla, rezygnując tylko z nielicznych scen. Koncepcja reżysera podążyła w kierunku wydobycia niezwyklego uroku tego barwnego misterium i oddziaływania na emocje widza. Sukces frekwencyjny i łzy wzruszenia na widowni świadczą o tym, że znalazł on dobrą receptę na przedstawienie współczesnemu odbiorcy tego dramatu sprzed 80 lat, rzadko zresztą obecnie grywanego. Okazało się także, że jego ważne treści są wcale „niezwykłe”. Powstał spektakl wywołujący wiele wzruszeń z racji nawiązania do najwspanialszych narodowych tradycji, cieszący oko barwnością, a ucho pięknem polskich melodii.

BARBARA SIWIEC

* Teatr im. J. Osterwy w Lublinie. Lucjan Rydel: „Betlejem polskie”. Inszenizacja i reżyseria: Andrzej Rozhin, scenografia: Andrzej Markowicz, muzyka: Mieczysław Mazurek, choreografia: Jacek Tomasik.